

[Erik Holst.]

Jeg har spurgt mig selv ved gennemlæsningen af det, hvilke formål det egentlig skal tjene for hr. Ninn-Hansen at fremsætte dette lovforslag. Så længe de undersøgelser, der blev berammet sidste år, ikke er afsluttet endnu, vil der jo stadig væk være megen usikkerhed, bl. a. om opbevaring af det radioaktive affald. Jeg må derfor spørge mig selv videre: er det fra hr. Ninn-Hansens side virkelig et forslag, der fremmer forståelsen for kernekraft i Danmark? Vil de tanker, som man må formode hr. Ninn-Hansen har, blive fremmet med dette forslag? Jeg tror, svaret må være nej.

I den skriftlige fremsættelse er der en pasus, der går på, at denne forsinkelse, som man fra hr. Ninn-Hansens side mener der er tale om med indførelse af kernekraft i Danmark, kan koste meget dyrt, og den kan forhale udviklingen. Må jeg sige, at denne opfattelse deles hverken af socialdemokratiet eller i og for sig af energirådet, der i sin udtalelse den 14. oktober 1976 meget tydeligt sagde:

»Såfremt der inden for de nærmeste år træffes beslutning om anvendelse af kernekraft, behøver udsættelsen dog næppe at få væsentlig indflydelse på opfyldelse af planens målsætning på længere sigt.«

Karlskov Jensen (V):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at venstre fortsat er bekymret over den nølen med hensyn til at efterleve sin egen energipolitiske målsætning, som regeringen har udformet i »Dansk energipolitik 1976«, og som jo har været forelagt her i folketinget. Efter denne plan regnedes der med, at vi i 1985 skulle kunne dække 6 pct. af vores energibehov med kernekraft, men endnu tøver regeringen med at give startsignalet.

Det kan jo ikke være, fordi forudsætningerne har ændret sig til det bedre. Jeg vil næsten sige tværtimod. Vi har fortsat den enorme afhængighed af olietilførslerne fra Mellemøsten, og politiske beslutninger i disse lande kan jo lamme vores energiforsyning i en uhyggelig grad. Det er stadig sådan, at de kendte og tilgængelige oliekluder, vi har her i verden, udømmes i stigende grad, og derfor må man nok forudse både en vis knaphed og en dyr olie i de nærmest kommende år.

Energiplanens målsætning med hensyn til energibesparelser synes desværre heller ikke at

kunne holde, og meget tyder på, at stigningen i energiforbruget vil blive større, måske 2-3 gange større end de 1,2 pct. i årlig stigning, som energiplanen regner med. Hvis det bliver tilfældet, vil vi jo, selv om vi går ud fra, at vi når op på den omstilling fra olie til kul, som er indeholdt, og selv om det lykkes at udnytte alternative energikilder i det omfang, som energiplanen regner med, og selv om vi får naturgas, som der også regnes med i planen, nå frem til, at vi i 1985 har et større oliebehov, end vi havde i 1975, hvor energiplanen regner med, at der skulle være tale om en nedgang i behovet.

Venstre går ind for, at alle de realistiske og økonomisk forsvarlige muligheder, der måtte være for alternative energikilder, både undersøges og udnyttes. Men der er for os desværre ikke noget, der peger i retning af, at mulighederne er væsentlig større, end de er forudset i regeringens energiplan, og vi har den opfattelse, at den alternative energiplan, som er kommet fra nogle af a-kraftmodstanderne, heller ikke virker overbevisende i den henseende, snarere tværtimod.

Tilbage står, at kernekraften fortsat er den eneste realistiske mulighed for at opnå en mærkbar aflastning af vores kolossale olieafhængighed. Der er for os at se tale om en kendt og afprøvet teknik, der rummer en betydelig grad af sikkerhed, driftssikkerhed også. Kernekraften er jo for længst taget i anvendelse næsten alle andre steder. Det er en mere miljøvenlig form end olie-/kulfyringen, og kernekraften er en billigere energikilde end olie/kul, stadig i overensstemmelse med regeringens energiplan.

Vi er nødt til at sige, at regeringen ved sin tøven naturligvis pådrager sig det fulde ansvar for følgerne af den usikkerhed, der er skabt, usikkerhed med hensyn til planlægningen af udbygningen af vores el-kraft, og også de beskæftigelsesmæssige og økonomiske konkurrencemæssige virkninger, som kan blive følgen af, at vi ikke tager den teknik i anvendelse, som er til rådighed, som andre tager i anvendelse, og som er billigere end de traditionelle energikilder.

Regeringen begrundede udskydelsen med dels, som vi lige hørte det før fra handelsministerens side, de økonomiske perspektiver, der ligger i de store investeringer, dels i at man har ønsket foretaget yderligere undersøgelser vedrørende navnlig affaldsproblemet. I den for-